

Arrest

nr. 208 511 van 31 augustus 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. PALMANS
Schans 56
3980 TESSENDERLO

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 27 februari 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 januari 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 maart 2018 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. PALMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DEBERSAQUES, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 9 augustus 2017 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in hoedanigheid van partner in het kader van een wettelijke samenwoning met mevrouw C.M.T.D.

1.2. Op 25 januari 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing houdende weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“ In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 09.08.2017 werd ingediend door:

(...)

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan in functie van zijn Belgische partner, de genaamde D.C. (...) (XXX), in toepassing van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt: ‘de bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg voor zover het betreft: 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen. Volgens artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980 dienen de partners te bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame relatie en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Betrokkene legt hiervan de volgende bewijzen voor:

- verklaring van wettelijke samenwoning dd. 30.01.2017

- verklaring op eer door mevr. K.A. (...) en mevr. P.M. (...) waarin zij verklaren dat betrokkene en de referentiepersoon elkaar reeds enige tijd kennen en een relatie hebben. Een nieuwe getuigenis van mevr. P.M. (...) op 09.08.2017 met dezelfde verklaring. Echter, gezien een verklaring op eer niet op zijn feitelijke en waarachtigheid kan getoetst worden, kunnen deze verklaringen niet in overweging genomen worden als bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de relatie.

- Screenshots van conversaties tussen betrokkene en de referentiepersoon via de Facebookmessenger app. Het eerste bericht dateert van 28.07.2014 waarin de referentiepersoon toenadering zoekt tot betrokkene door hem de vraag te stellen of ze hem mag toevoegen als vriend. Betrokkene aanvaardt de referentiepersoon als vriend op de sociale netwerksite Facebook en vanaf hier kunnen we stellen dat betrokkene en de referentiepersoon elektronische berichten met elkaar uitwisselen. De berichten die voorgelegd worden om de aanvraag te staven volgen elkaar niet chronologisch op, het volgende bericht van de referentiepersoon aan betrokkene dateert van 20.04.2015 gevolgd door 22.04.2015, 01.06.2015, 16.06.2015, 18.08.2015 en 21.09.2015. Betrokkene en de referentiepersoon blijken elkaar dus wel te kennen volgens deze berichten, maar nergens uit deze berichten kan men concluderen of afleiden dat betrokkene en de referentiepersoon elkaar ontmoet hebben en dat wanneer ze elkaar zouden ontmoet hebben, deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer bedroegen.

- Foto's van beide die echter niet gedateerd zijn, zodat we niet weten wanneer deze juist zijn genomen. Daarom kunnen ze ook niet gebruikt worden als afdoende bewijs van de duurzame relatie tussen beide. De foto's tonen immers niet aan dat beide elkaar reeds 2 jaar kennen voorafgaand aan de aanvraag.

- Foto's van de referentiepersoon en betrokkene samen met derden. Ook deze foto's zijn niet gedateerd en kunnen dus niet gebruikt worden als afdoende bewijs van de duurzame relatie dat betrokkene en de referentiepersoon elkaar reeds 2 jaar kennen voorafgaand aan de aanvraag.

Uit voorgelegde bewijzen kunnen we concluderen dat betrokkene en de referentiepersoon elkaar wel blijken te kennen, maar aangezien zij niet kunnen aantonen reeds 1 jaar te hebben samengewoond voorafgaand aan de aanvraag (betrokkene en de referentiepersoon wonen volgens het Rijksregister pas sedert 30.01.2017 samen, positieve woonstcontrole dd. 06.02.2017 in het dossier terug te vinden) hetzij in België, hetzij elders, niet kunnen aantonen dat zij elkaar sedert ten minste 2 jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en in de periode dat zij elkaar kennen, elkaar 3 keer ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer bedroegen, voldoet betrokkene niet aan de voorwaarden tot gezinshereniging overeenkomstig artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980.

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben met zijn partner, zoals vereist door artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag elkaar drie maal hebben ontmoet en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Verder blijkt er nergens uit het administratief dossier dat er een gemeenschappelijk kind zou zijn.

Er is bijgevolg op geen enkele manier voldaan aan de hierboven vermelde criteria, dit overeenkomstig artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980.

Het verblijfsrecht wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.”

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van de artikelen 40bis en 40ter van de Vreemdelingenwet.

Haar enig middel licht de verzoekende partij toe als volgt:

“Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar toezicht kan nagaan of de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen: Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid volgende motivering verleent (stuk 1):

“(…) ”

In casu werd er geen rekening gehouden met de persoonlijke situatie van verzoeker.

Verzoeker en mevrouw D.C. (...) hebben elkaar leren kennen in 2014. Voorafgaand aan de verklaring van wettelijke samenwoning dd. 30.01.2017 hadden verzoeker en mevrouw D.C. (...) reeds een relatie.

Verzoeker is namelijk 2 keer via een toeristenvisum voor drie maanden naar België gekomen. Zijn verblijfsadres was toen overigens telkens bij mevrouw D. (...).

De eerste keer was dit van 10/08/2015 tot 07/11/2015 (stuk 2).

De tweede keer was dit van 25/09/2016 tot 23/12/2016 (stuk 3).

Op 30/01/2017 werd een eerste aanvraag ingediend voor een verblijf van meer dan drie maanden. Hierin staat zeer duidelijk:

"Betrokkene en de referentiepersoon wonen pas sedert 25/09/2016 samen, datum binnenkomst betrokkene" (stuk 4)

Verzoeker is sindsdien nergens anders meer gedomicilieerd geweest, minstens heeft hij nergens anders verbleven dan bij mevrouw D.C. (...).

3.4.

Artikel 40bis Vreemdelingenwet zegt het volgende:

“(…) ”

Indien al de stukken die bijgebracht worden samen gelezen worden, dan kan men alleen maar concluderen dat verzoeker en mevrouw D.C. (...) gedurende een periode van minstens 2 jaar elkaar kennen. (Vanaf 2014, maar zeker vanaf 10.08.2015 toen verzoeker voor een eerste keer voor een periode van 3 maanden bij mevrouw D.C. (...) verbleven heeft). De facebook berichten tonen aan dat het koppel elkaar al meer dan 2 jaar kent. Dit wordt overigens in de kennisgeving weigering niet betwist. Er wordt geoordeeld dat het niet aangetoond is dat er ontmoetingen gebeurd zijn van meer dan 45 dagen.

In die periode vanaf 2015 zijn heeft verzoeker een periode van 3 maanden samengewoond bij mevrouw D.C. (...) (van 10/08/2015 tem 07/11/2015) en vanaf september 2016 tot nu heeft verzoeker altijd verbleven bij mevrouw D.C. (...).

Er is dus wel degelijk aangetoond dat het koppel elkaar reeds voorafgaand aan de aanvraag van 09/08/2017 gedurende een periode van 2 jaar kenden en ook effectief meer dan 45 dagen elkaar ontmoetten.

Verweerder is onterecht voorbijgegaan aan al deze elementen waardoor de beslissing tot weigering niet naar recht verantwoord werd.

Verweerder schendt derhalve haar motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel én de artikelen 40 bis en 4ter van de Vreemdelingenwet.

Dat de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan ook bij het nemen van diens beslissing niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld en derhalve een onredelijke beslissing heeft getroffen;”

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de

administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.3. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van artikel 40bis van de Vreemdelingenwet waarop de bestreden beslissing is gesteund en waarvan de schending eveneens wordt aangevoerd in het enig middel.

Artikel 40bis, §2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) Bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

-indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

-ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

-ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

(...)”

Deze voorwaarden zijn op grond van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet ook van toepassing op partners van een Belgische onderdaan.

3.4. De Raad wijst erop dat, bij gebreke aan een wettelijke bewijsregeling ter zake, het bewijs van het vervuld zijn van de voorwaarden van een duurzame en stabiele relatie vrij is en dat de bewijslast daartoe op de aanvrager rust. Deze vrije feitenvinding en -appreciatie impliceert dat de bevoegde administratieve overheid discretionair oordeelt of de aanvrager het bewijs van de voorwaarden tot langdurig verblijf levert. Aldus kan de bevoegde overheid, in het raam van de uitoefening van deze ruime appreciatiebevoegdheid en zonder dat de regelgeving dit uitdrukkelijk oplegt, rechtmatig het voldaan zijn aan de wettelijke voorwaarden tot langdurig verblijf afleiden uit de daartoe relevante stukken, verklaringen en dergelijke meer, die neergelegd werden. Het behoort dan ook tot de vrije appreciatiebevoegdheid van de verwerende partij om de bewijswaarde van de voorgelegde stukken te evalueren en het komt niet aan de Raad toe om zelf de bewijswaarde en de pertinentie van voornoemde stukken te beoordelen en zich op dat punt in de plaats te stellen van de verwerende partij (cf. RvS 17 juni 2002, nr. 107.903).

3.5. De verzoekende partij betoogt dat geen rekening werd gehouden met haar persoonlijke situatie, dat zij en mevrouw D.C. elkaar leren kennen hebben in 2014 en dat zij voorafgaand aan de verklaring wettelijke samenwoning van 30 januari 2017 reeds een relatie hadden, dat zij twee keer via een toeristenvisum voor drie maanden naar België kwam en dat haar verblijfsadres telkens bij mevrouw D. was, dat de eerste keer dit was van 10 augustus 2015 tot 7 november 2015 waarbij zij verwijst naar de aankomstverklaring van 10 augustus 2015, die zij voegt bij haar verzoekschrift en dat de tweede keer dit was van 25 september 2016 tot 23 december 2016, waarbij zij verwijst naar de aankomstverklaring van 11 oktober 2016, die zij voegt bij haar verzoekschrift. Zij wijst er ook op dat zij op 30 januari 2017 een eerste aanvraag heeft ingediend en onder verwijzing naar een stuk gevoegd bij het verzoekschrift, meer bepaald de beslissing van 27 juli 2017 genomen naar aanleiding van deze aanvraag, citeert zij uit deze beslissing *“Betrokkene en de referentiepersoon wonen pas sedert 25/09/2016 samen, datum binnenkomst betrokkene”*. De verzoekende partij stelt dat zij sindsdien nergens anders meer gedomicilieerd is geweest, minstens dat zij nergens anders heeft verbleven dan bij mevrouw D.C. Na citering van artikel 40bis van de Vreemdelingenwet, meent de verzoekende partij dat indien al de stukken die zij bijbracht worden samengelezen, men alleen kan concluderen dat zij en mevrouw D.C. gedurende een periode van minstens twee jaar elkaar kennen, dat de facebookberichten aantonen dat het koppel al meer dan twee jaar elkaar kent, dat dit overigens in de bestreden beslissing niet wordt betwist, dat er wordt geoordeeld dat niet is aangetoond dat er ontmoetingen gebeurd zijn van meer dan

45 dagen. Zij wijst erop dat zij in die periode vanaf 2015 een periode van 3 maanden samengewoond heeft met mevrouw D.C., van 10 augustus 2015 tot 7 november 2015, en vanaf september 2016 tot nu altijd verbleven heeft bij mevrouw D.C. Zij meent dat er aldus wel degelijk werd aangetoond dat het koppel elkaar reeds voorafgaand aan de aanvraag van 9 augustus 2017 gedurende een periode van twee jaar kennen en ook effectief meer dan 45 dagen elkaar ontmoetten. Zij meent dat de verwerende partij onterecht is voorbij gegaan aan al deze elementen.

3.6. Vooreerst wijst de Raad erop dat de verzoekende partij niet betwist dat zij niet aantoonde een gemeenschappelijk kind te hebben met haar partner.

De verwerende partij meent echter ook dat niet afdoende aangetoond is dat werd voldaan aan één van de twee andere mogelijkheden om aan te tonen dat er sprake is van een duurzame en stabiele relatie. Zij meent dat de verzoekende partij onvoldoende bewijs aanbrengt dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag elkaar drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen.

3.7. In zoverre de verzoekende partij met haar betoog dat in de beslissing van 27 juli 2017 vermeld staat dat zij en de referentiepersoon sinds 25 september 2016 samenwonen en dat zij sindsdien nergens anders gedomicilieerd geweest is, minstens nergens anders verbleven heeft, betwist dat zij onvoldoende bewijs aanbrengt dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag, dient de Raad vast te stellen dat de verzoekende partij niet verduidelijkt welk belang zij heeft bij deze kritiek, nu zelfs in geval de verwerende partij van de datum 25 september 2016 was uitgegaan als begindatum voor de periode van één jaar ononderbroken samenleven zoals vereist door de wet – in plaats van 30 januari 2017 zoals *in casu* – zij op het ogenblik van het indienen van de aanvraag, met name op 9 augustus 2017, had dienen vast te stellen dat niet aangetoond was dat de verzoekende partij en de referentiepersoon één jaar ononderbroken hebben samengewoond voorafgaand aan de aanvraag.

3.8. De verzoekende partij meent dat de verwerende partij met haar persoonlijke situatie geen rekening heeft gehouden. De verzoekende partij wijst onder meer op het feit dat zij twee keer via een toeristenvisum voor drie maanden naar België kwam en dat haar verblijfsadres telkens bij mevrouw D. was, dat de eerste keer dit was van 10 augustus 2015 tot 7 november 2015 waarbij zij verwijst naar de aankomstverklaring van 10 augustus 2015, die zij voegt bij haar verzoekschrift en dat de tweede keer dit was van 25 september 2016 tot 23 december 2016, waarbij zij verwijst naar de aankomstverklaring van 11 oktober 2016, die zij voegt bij haar verzoekschrift. Zij wijst er verder op dat zij in die periode vanaf 2015 een periode van 3 maanden samengewoond heeft met mevrouw D.C., van 10 augustus 2015 tot 7 november 2015, en vanaf september 2016 tot nu altijd verbleven heeft bij mevrouw D.C. Zij meent dat er, onder meer gelet op voorgaande elementen, aldus wel degelijk werd aangetoond dat het koppel elkaar reeds voorafgaand aan de aanvraag van 9 augustus 2017 gedurende een periode van twee jaar kennen en ook effectief meer dan 45 dagen elkaar ontmoetten en dat de verwerende partij onterecht is voorbij gegaan aan al deze elementen.

3.9. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij volgende door de verzoekende partij bij haar aanvraag van 9 augustus 2017 voorgelegde stukken ter staving van het duurzaam en stabiel karakter van haar relatie heeft beoordeeld in de bestreden beslissing:

“- verklaring van wettelijke samenwoning dd. 30.01.2017

- verklaring op eer door mevr. K.A. (...) en mevr. P.M. (...) waarin zij verklaren dat betrokkene en de referentiepersoon elkaar reeds enige tijd kennen en een relatie hebben. Een nieuwe getuigenis van mevr. P.M. (...) op 09.08.2017 met dezelfde verklaring. Echter, gezien een verklaring op eer niet op zijn feitelijke en waarachtigheid kan getoetst worden, kunnen deze verklaringen niet in overweging genomen worden als bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de relatie.

- Screenshots van conversaties tussen betrokkene en de referentiepersoon via de Facebookmessenger app. Het eerste bericht dateert van 28.07.2014 waarin de referentiepersoon toenadering zoekt tot betrokkene door hem de vraag te stellen of ze hem mag toevoegen als vriend. Betrokkene aanvaardt de referentiepersoon als vriend op de sociale netwerksite Facebook en vanaf hier kunnen we stellen dat betrokkene en de referentiepersoon elektronische berichten met elkaar uitwisselen. De berichten die voorgelegd worden om de aanvraag te staven volgen elkaar niet chronologisch op, het volgende bericht van de referentiepersoon aan betrokkene dateert van 20.04.2015 gevolgd door 22.04.2015, 01.06.2015, 16.06.2015, 18.08.2015 en 21.09.2015. Betrokkene en de referentiepersoon blijken elkaar dus wel te

kennen volgens deze berichten, maar nergens uit deze berichten kan men concluderen of afleiden dat betrokkene en de referentiepersoon elkaar ontmoet hebben en dat wanneer ze elkaar zouden ontmoet hebben, deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer bedroegen.

- Foto's van beide die echter niet gedateerd zijn, zodat we niet weten wanneer deze juist zijn genomen. Daarom kunnen ze ook niet gebruikt worden als afdoende bewijs van de duurzame relatie tussen beide. De foto's tonen immers niet aan dat beide elkaar reeds 2 jaar kennen voorafgaand aan de aanvraag.

- Foto's van de referentiepersoon en betrokkene samen met derden. Ook deze foto's zijn niet gedateerd en kunnen dus niet gebruikt worden als afdoende bewijs van de duurzame relatie dat betrokkene en de referentiepersoon elkaar reeds 2 jaar kennen voorafgaand aan de aanvraag.

Uit voorgelegde bewijzen kunnen we concluderen dat betrokkene en de referentiepersoon elkaar wel blijken te kennen, maar aangezien zij niet kunnen aantonen reeds 1 jaar te hebben samengewoond voorafgaand aan de aanvraag (betrokkene en de referentiepersoon wonen volgens het Rijksregister pas sedert 30.01.2017 samen, positieve woonstcontrole dd. 06.02.2017 in het dossier terug te vinden) hetzij in België, hetzij elders, niet kunnen aantonen dat zij elkaar sedert ten minste 2 jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en in de periode dat zij elkaar kennen, elkaar 3 keer ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer bedroegen, voldoet betrokkene niet aan de voorwaarden tot gezinshereniging overeenkomstig artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980."

3.10. In het administratief dossier zijn de twee aankomstverklaringen waarnaar de verzoekende partij verwijst in en voegt bij haar verzoekschrift terug te vinden. Eveneens zit in het administratief dossier een historiek van verblijfsadressen van de Belgische partner. Vraag is of deze documenten werden overgemaakt bij de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfskaart van 9 augustus 2017. Uit de stukken van het administratief dossier, meer bepaald een e-mail van 9 augustus 2017 van Burgerzaken – Vreemdelingenzaken – Gemeente Maasmechelen aan "GH Verblijf40" betreffende de verzoekende partij, blijkt dat de nieuwe aanvraag om inschrijving op grond van artikel 40ter 'duurzame relatie' vergezeld werd door bijlagen "Bijlage 19ter, paspoort+verblijfsdocumenten Italië, betalingsbewijs rolrecht, bewijzen van de relatie, registratie wettelijke samen woonst, geregistreerd huurcontract". Als bijlagen bij deze e-mail, zo blijkt uit de vermelding bij "Pièces jointes" (bijgevoegde stukken), worden onder meer gevoegd "AKV + historiek adressen van Belgische partner" alsook "AKV 2016". Hier blijkt dan ook dat de aankomstverklaringen van 2015 en 2016 door de verzoekende partij werden neergelegd bij haar aanvraag van 9 augustus 2017. Het betoog van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen dat de aankomstverklaringen voor het eerst worden voorgelegd tijdens de huidige procedure waardoor de gemachtigde er geen rekening mee kon houden bij het nemen van de bestreden beslissing, mist aldus feitelijke grondslag.

3.11. Gelet op het feit dat hieruit aankomsten blijken in België in 2015 en 2016 alsook dat hieruit blijkt, in combinatie met de voorgelegde historiek verblijfsadressen van de Belgische partner, dat de verzoekende partij tot tweemaal toe als verblijfsadres het adres van de gezinshereniger in functie van wie zij de aanvraag indient, opgaf, zijn deze documenten niet van enige relevantie ontdaan bij het beoordelen van het al dan niet bestaan van een relatie met een duurzaam en stabiel karakter.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet waarom deze bewijsstukken niet werden betrokken in de beoordeling van het bewijzen van een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie overeenkomstig artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

3.12. De Raad kan dan ook niet nagaan of de verwerende partij bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en of zij deze correct heeft beoordeeld.

De opmerking van de verwerende partij in de verweernota dat de aankomstverklaring uitsluitend aantoonde dat de verzoekende partij op dat ogenblik in België is aangekomen en niet aantoonde dat zij tot 7 november 2015 en 23 december 2016 in België is gebleven, dat dit evenmin blijkt uit de visumstempels in haar paspoort, alsook de opmerking dat de verzoekende partij nalaat aan te tonen dat zij in die periode werkelijk verbleven heeft bij de referentiepersoon, betreft een *a posteriori*-motivering die niet vermag het vastgestelde gebrek in de motivering van de bestreden beslissing recht te zetten.

Derhalve dringt de nietigverklaring van de bestreden beslissing zich op.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 januari 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend achttien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. VERMANDER